

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ
ΕΛΛΗΝΕΣ ΖΩΓΡΑΦΟΙ
(1909-1960)

ΑΘΗΝΑΙ
Ίούνιος 1972

972-1

.3

A
1972-1
C.3

Η ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΜΕ ΠΟΛΛΗ ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΙΝΟ ΤΟΥΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ ΤΟΥ 20^{ΟΥ} ΑΙΩΝΟΣ. ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ, ΟΣΟ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ, ΚΑΛΗ ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ. Ο ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΟΜΩΣ ΑΙΩΝΑΣ ΔΕΝ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΘΗ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ ΜΑΖΙ. ΕΤΣΙ ΔΙΑΙΡΕΘΗΚΕ ΣΕ ΔΥΟ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ: ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΕΙ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΙ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΜΟΝΑΧΑ ΟΣΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΔΕΝ ΖΟΥΝ ΠΙΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ, ΚΑΙ ΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΔΟ, ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΚΑΙ ΠΟΥ Η ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΦΙΛΟΔΟΞΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΝ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΧΡΟΝΟ.

ΖΩΓΡΑΦΙΚΑ ΕΡΓΑ

(ΑΙΘΟΥΣΑ Α')

ΦΩΚΑΣ ΟΔΥΣΣΕΥΣ (Κεφαλληνία 1865 - 1946)

1. Τοπίο Ἀττικής
2. Τοπίο με βωμό

Ὁ Φωκᾶς σπούδασε καὶ ἔμεινε μέχρι τὸ 1885 στὸ Παρίσι. Τὸ 1910 ἐγκαθίσταται στὴν Ἀθήνα, καὶ συμμετέχει σὲ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις. Ἀπὸ τὸ 1926 εἶναι Ἐπιμελητὴς τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης Ἀθηνῶν. Ζωγραφίζει κυρίως τοπία καὶ καθιερώνει μαζί με τὸν Γ. Χατζόπουλο τὴν ζωγραφικὴ τοῦ ὑπαίθρου.

ΓΕΡΑΝΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Ἀθήνα 16 1966)

3. Προσωπογραφία Β. Μποκατσιάμπη

Ὁ Γερασιώτης σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα με δασκάλους τὸν Κ. Βολανάκη καὶ Νικηφόρο Λύτρα καὶ στὸ Μόναχο ἔγινε μαθητὴς τοῦ Ν. Γύζη. Γ. Ἰακωβίδη καὶ Stuck. Ἀπὸ τὸ 1903 - 1936 ἦταν καθηγητὴς στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Ἀσχολήθηκε κυρίως με τὴν προσωπογραφία ἀκαδημαϊκοῦ χαρακτήρος.

ΑΞΕΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ (Σητεία 1877-1965)

4. Ὁ ζωγράφος Λαζαρήσ στὸ ἀτελιέ του
(Δωρ. Ἄννας Ἀξελού)

Ὁ Ἀξελός σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθήνας καὶ στὸ Παρίσι στὴν Ἀκαδημία Julian. Τὰ θέματά του εἶναι λιμάνια, συνθέσεις στὸ ὑπαίθρο, νεκρὲς φύσεις καὶ προσωπογραφίες.

**ΡΩΜΑΝΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Αθήνα 1884
-1972)**

5. Πόρτο Γερμενό

(Δωρεά Νίνας Ρωμανίδου)

Ο Ρωμανίδης σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με δασκάλους τόν Κ. Βολανάκη, Γ. Ροϊλό και Ν. Λύτρα. Πήρε μέρος σε πολλές Πανελληνίους εκθέσεις και διοργάνωσε άτομικές. Είναι ακαδημαϊκός ζωγράφος και ασχολείται με την τοπιογραφία.

ΚΑΖΑΚΟΣ ΤΡΥΦΩΝ (Αθήνα 1895-1966)

6. Αυτόπροσωπογραφία

(Δωρεά Μαρίας Καράλη)

Ο Καζάκος σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα και συνέχισε με υποτροφία στο Παρίσι όπου και παραμένει επί 20 χρόνια. Έχει λάβει μέρος σε διάφορα Salons και σε 7 Πανελληνίους Έκθέσεις. Επιστρέφει στην Αθήνα το 1960.

ΑΡΓΥΡΟΣ ΟΥΜΒΕΡΤΟΣ (Καβάλα 1882-1967)

7. Η γυναίκα με την κόκκινη όμπρέλα

(Κληρ. Αντ. Μπενάκη)

8. Ο παππούς

Ο Άργυρος σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με καθηγητές τόν Ν. Λύτρα και Γ. Ροϊλό και συνέχισε με υποτροφία στο Μόναχο με δάσκαλό του τόν Loffitz. Από το 1929 ήταν Καθηγητής της Ζωγραφικής στη Σχολή Καλών Τεχνών.

ΒΙΚΑΤΟΣ ΣΠΥΡΟΣ (Αργοστόλι 1874 - 1959)

9. Γύρω από το Χριστουγεννιάτικο δένδρο

10. Προσωπογραφία του ζωγράφου Schrack

11. Βάζο με λουλούδια

Ο Βικτόρ σπούδασε αρχικά στη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα με καθηγητές του τον Σπ. Προσαλέντη και Νικηφ. Λύτρα και αργότερα στο Μόναχο ήταν μαθητής του Ν. Γύζη και Lofftz. Από το 1909 ήταν Καθηγητής στη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών. Ασχολήθηκε κυρίως με την προσωπογραφία και βραβεύθηκε σε πολλούς διαγωνισμούς και εκθέσεις. Ζωγραφίζει με ελεύθερες χονδρές πινελιές και ζωστό χρώμα.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Κέρκυρα 1876-1944)

12. Το πρόγευμα

(Δωρ. Έλληνες Γ. Στρατηγού)

Ο Στρατηγός σπούδασε αρχικά στην Κέρκυρα και αργότερα στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Τις σπουδές του συμπλήρωσε στο Μόναχο όπου εγκαταστάθηκε. Το 1912-1913 πήρε μέρος στους πολέμους και ζωγράφισε πολεμικά έργα. Ασχολήθηκε με την συντήρηση πινάκων και το 1939 έγινε Διευθυντής της Έθνικής Πινακοθήκης.

ΚΑΛΛΙΓΑΣ ΠΑΥΛΟΣ (Αθήνα 1883-1942)

13. Μυστράς

(Δωρ. Π. Καλλιγιά)

Ο Καλλιγιάς σπούδασε στην Ακαδημία του Μονάχου όπου βρισκόταν τότε και ο Ν. Λύτρας. Γνώρισε τον γαλλικό Ιμπρεσιονισμό μέσω των Γερμανών. Εξέθεσε σε πολλές διεθνείς εκθέσεις. Ζωγράφισε κυρίως τοπία όπου προσπαθούσε να αποδώσει το φως του ελληνικού υπαίθρου.

ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Αϊδίτι 1868-1942)

14. Καλόγηρα που κεντάει

(Κληρ. Αντ. Μπενάκη)

Ο Ίωαννίδης σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα και στην Ακαδημία του Μονάχου. Έργαστηκε στη Σμύρνη, Αθήνα, Παρίσι, Λονδίνο και έκανε αγογραφίες σε Έλληνικές εκκλησίες της Αμερικής. Στις προσωπογραφίες του ακολουθεί πιστά τον ακαδημαϊσμό του Μονάχου.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Σμύρνη 1876-1940)

15. Αθάνατα

16. Κυδώνια

Ο Προκοπίου σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Ζωγράφησε προσωπογραφίες, τοπία και πολεμικές συνθέσεις. Η τέχνη του είναι συντηρητική, ακαδημαϊκά ρεαλιστική.

ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (Πειραιάς 1882-1953)

17. Αργαλειός

(Κληρ. Αντ. Μπενάκη)

Ο Χριστοφής σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα. Ζωγράφησε τοπία και εσωτερικά σπιτιών και σκηνές από ταβέρνες. Είναι ακαδημαϊκός στην αίσθηση του χρώματος και του σχεδίου.

ΔΟΥΚΑΣ ΕΚΤΩΡ (Σμύρνη 1886-1969)

18. Οικογενειακή σκηνή

(Κληρ. Κ. Νέγρη)

Ο Δούκας σπούδασε αρχικά στη Βενετία στην Ακαδημία των Καλών Τεχνών και αργότερα στο Μόναχο και στο Παρίσι στην Ακαδημία Julian. Το 1907 εγκαταστάθηκε στο Μόναχο και πήρε μέρος σε πολλές εκθέσεις. Μετά την επάνοδό του στην Αθήνα διοργάνωσε άτομικές εκθέσεις. Ζωγραφίζει κυρίως ήθογραφικά θέματα αλλά επίσης τοπία και προσωπογραφίες.

25. Δύο παιδιά στην παραλία

26. Κόκκινο σπίτι με κυπαρίσσια

(Δωρ. Θύλειας Β. Βούλα)

27. Στο χωριό

Ο Τριανταφυλλίδης σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας και αργότερα μετεκπαιδεύτηκε τρία χρόνια στο Μόναχο. Στο Παρίσι γνώρισε τους εμπρεσιονιστές και ήταν μαθητής στην Ακαδημία Desire Lucas. Στην Αθήνα είχε κοινό άτελιέ με τον Κ. Μαλλέα. Ζωγραφίζει σκηνές στο υπαίθρο όπου το χρώμα, το θαυμάσιο χρώμα του, ακολουθεί δικούς του νόμους άσχετους από τα αντικείμενα.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΜΙΧΑΗΛ (Πειραιᾶς 1888-1934)

28. Ψαρόσπιτο στη Βρετάνη

29. Η κόκκινη τέντα

30. Ηλιοβασίλεμα στη Βρετάνη

(Κληρ. Άντ. Μπενάκη)

31. Ο μύλος

(Κληρ. Άντ. Μπενάκη)

Ο Οικονόμου ήταν μαθητής του Βολανάκη στην αρχή, σπουδάζει αργότερα στο Παρίσι όπου παραμένει επί 20 χρόνια. Στην Αθήνα εργάζεται τα τελευταία χρόνια της ζωής του όπου πεθαίνει τρελλός. Ζωγραφίζει τοπία που μοιάζουν ποιητικά όραματα με άχνες αναλαμπές ήλιου.

ΑΣΠΡΙΩΤΗ ΚΛΕΟΝΙΚΗ (Βάρνα 1870-1930)

32. Στην έξοχη

Η Άσπριώτη σπούδασε στο Μόναχο με δάσκαλο τον Ν. Γύζη. Συμπλήρωσε τις σπουδές της στο Παρίσι όπου έμεινε αρκετά χρόνια. Άσχολήθηκε κυρίως με τη προσωπογραφία ακολουθώντας τα μηνύματα του εμπρεσιονισμού.

**ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ ΠΗΝΕΛΟΠΗ (Κωνσταντινού-
πολις 1885-1967)**

33. Τοπίο με κυπαρίσσι

34. Γιάννενα

Ἡ Οἰκονομίδη σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθήνας. Ζωγραφίζει κυρίως τοπία ὅπου οἱ χρωματικοὶ τῆς τῶνοι προέρχονται ἀπὸ ἓνα κόσμο φωτεινῶ. Ἀκολουθεῖ τὴν κατεύθυνση τοῦ ἑλληνικοῦ μεταμπρεσσιονισμοῦ.

ΜΠΙΣΚΙΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Πάτρα 1891-1941)

35. Ἡ ὥρα τοῦ Ἑσπερινοῦ

(Δωρ. Ἀργ. Χατζηαργύρη)

Ὁ Μπισκίνης σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθήνας μὲ δασκάλους τὸν Γ. Ροῦλό, Κ. Βολανίκη, καὶ Γ. Ἰακωβίδη, καὶ στὸ Παρίσι στὴν Ἀκαδημία Julian. Ἀπὸ τὸ 1928 ἔγινε καθηγητὴς στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Εἶναι ἀκαδημαϊκὸς ρεαλιστὴς μὲ κάποια διακοσμητικὴ διάθεση.

**ZABITSIANOS ΜΑΡΚΟΣ (Κωνσταντινούπο-
λις 1884-1924)**

36. Στὸ μπαλκόνι

37. Στὸ πιάνο

(Βιογραφικὰ βλέπε σελίδα 27)

**ΒΙΤΣΩΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Θεσσαλονίκη 1902-
1945)**

38. Σπίτια

Ὁ Βιτσώρης ἐγκατέλειψε μετὰ ἀπὸ μιὰ ἐβδομάδα τὴ σχολὴ Καλῶν

Τεχνών για να ζωγραφίσει ελεύθερος, ότι τον συγκινοῦσε. Ἐξῆσε στὸ Παρίσι καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπου πήρε μέρος σὲ πολλὰς ἐκθέσεις καὶ διεθνεῖς διαγωνισμοὺς. Τὰ ἔργα τοῦς κυρίως λιμάνια καὶ ἄθροιστοι εἶναι ἐντυπώσεις τονισμέναι τοῦ ἕξου κόσμου.

ΚΟΡΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (Μέγαρο 1906-1969)

39. Δημοτικὰ ἔργα

(Δωρ. Ε. Α. Κορογιαννάκη)

(Βιογραφικὰ βλέπε σελίδα 29)

ΘΕΟΦΙΛΟΣ (Μυτιλήνη 1864-1934)

40. Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ἔφιππος

Ὁ Θεόφιλος ἔζησε εἰς τὴν Μυτιλήνην, εἰς τὴν Σμύρνην καὶ εἰς τὸ Βόλο. Ἦταν αὐτοδίδακτος. Ζωγράφιζε τοιχογραφίας ἀλλὰ καὶ ἐπάνω εἰς μουσαμὰ ξύλο ἢ χαρτόνι. Τὰ θέματά του ἦσαν σκηνὴς τῆς ζωῆς στὸ ὑπαιθρο ἀλλὰ καὶ ἱστορικὰ ἐπεισόδια. Ἔχει τὴν ἀφέλεια καὶ τὴν φρεσκάδα τοῦ τριμιτιβισμού καὶ τὴν εὐαισθησίαν γιὰ τὸ χρῶμα καὶ τὴν σύνθεσιν. Τοῦτα ὅλα τοῦ ἔδωσαν τὸ προνόμιον νὰ θεωρῆται ὡς ὁ κατ' ἀρχὴν λαϊκὸς ζωγράφος τῆς Ἑλλάδος.

ΠΑΡΘΕΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Ἀλεξάνδρεια 1878-1967)

41. Προσωπογραφία Ἄρ. Λοπρέστη

(Κληρ. Ἄρ. Β. Λοπρέστη)

42. Τὸ λιμάνι τῆς Καλαμάτας

43. Τὰ ἀγαθὰ τῆς Συγκοινωνίας

44. Τὰ πεῦκα

(Κληρ. Ἄρ. Β. Λοπρέστη)

45. Ἡ πλαγιά

46. Ὁ Εὐαγγελισμὸς

(Κληρ. Ἄριστ. Β. Λοκρέστη)

Ὁ Παρθένης σπούδασε ζωγραφικὴ στὴ Βιέννη καὶ συμπλήρωσε τὶς σπουδὲς του στὸ Παρίσι. Τὸ 1903 ἦρθε στὴν Ἀθήνα. Τὸ 1916 σύστησε τὴν «Ὁμάδα Τέχνης» γιὰ νὰ παρουσιάσῃ τοὺς ζωγράφους μὲ νέες καλλιτεχνικὲς ἐπιδιώξεις. Τὸ 1929 διορίστηκε καθηγητὴς στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Ζωγραφίζει μυθολογικὰ καὶ ἄλλες συνθέσεις, τοπία, προσωπογραφίες, νεκρὰ φύσεις καὶ ἀγιογραφίες. Μία ἐξαίρεση, λιτότητα, ψυχισμὸς, διακοσμητικὴ διάθεση καὶ λυρισμὸς, χαρακτηρίζουν τὸ ἔργο του.

ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ ΦΩΤΗΣ (Αἰβαλί — Κυδωνίας 1897-1965)

47. Ὁ Ἅγιος Ματθαῖος

48. Οἱ Ἅγιοι Σαράντα

Ὁ Κόντογλου μελέτησε στὸ Παρίσι καὶ ἀκολούθησε στὴν ἀρχὴ τὸν ἀκαδημαϊκὸ ρεαλισμὸ, ποὺ ἐγκατέλειπε γρήγορα γιὰ μιὰ ζωγραφικὴ ἐπηρεασμένη βαθιὰ ἀπὸ τὴ λαϊκὴ καὶ βυζαντινὴ παράδοση. Στὴ λογοτεχνία δημιούργησε δικό του πεζογραφικὸ ὄφος. Ἄγιογράφησε πολλὰς ἐκκλησίες καὶ ὑπῆρξε ὁ δημιουργὸς ἑνὸς βυζαντινοῦ ἀγιογραφικοῦ ζωγραφικοῦ κλίματος.

ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Κέρκυρα 1886-1930)

49. Παραμύθια τοῦ Χόφμαν (σκηνικὸ)

50. Τριστᾶνος καὶ Ἴζόλδη (σκηνικὸ)

Ὁ Ἀραβαντινὸς ἔκανε σπουδὲς στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθήνας καὶ στὴν Kunst Akademie τοῦ Βερολίνου, ὅπου ἀργότερα ἔγινε ὁ μόνιμος σκηνοθέτης τῆς Ὀπερας. Διέπρεπε ὡς σκηνογράφος καὶ θεωρήθηκε ὁ «ἐπαναστάτης» τῆς θεατρικῆς τέχνης. Ζωγράφησε ἐλαιωγραφίες, κυρίως πορτραῖτα.

ΑΡΙΣΤΕΥΣ ΦΡΙΞΟΣ (Αθήνα 1879-1951)

51. Ὁ ὄρθρος

(Δωρ. Β. Χριστ. Κάγιερ)

52. Οἱ οὐρανοὶ ἀγάλονται

(Δωρ. Β. Χριστ. Κάγιερ)

Ὁ Ἀριστεὺς σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα μὲ καθηγητὲς τοὺς Κ. Βολανίκη καὶ Γ. Ροῦλό καὶ στὸ Μόναχο μὲ δάσκαλο τὸν Ν. Γύζη. Συνεργάστηκε ὡς σκιτσογράφος μὲ πολλὰς ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ. Ζωγράφησε ἰδεαλιστικῆς, ἀλληγορικῆς καὶ συμβολικῆς συνθέσεως.

ΜΑΛΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Κωνσταντινούπολις 1879-1928)

53. Ὁ Θέρμος

54. Σαντορίνη

(Δωρ. Εὐφρ. Κ. Μαλέα)

55. Τοπίο Δελφῶν

56. Ἡ Καμένη τῆς Σαντορίνης

(Δωρ. Εὐφρ. Κ. Μαλέα)

Ὁ Μαλέας στὴν ἀρχὴ σπούδασε ἀρχιτεκτονικὴ καὶ μετὰ ἐφυγε στὸ Παρίσι, ὅπου ἀφοσιώθηκε στὴ ζωγραφικὴ μὲ δάσκαλο τὸν Henri Martin. Ἐξέθεσε στὴν Ἀθήνα στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ στὸ Κάιρο. Ζωγράφησε κυρίως τοπία. Ὁ ἔμπρεσσιονισμὸς τῆς ἀρχῆς ὑποχώρησε ἀργότερα σὲ μιὰ ἰδεαλιστικὴ ἀντιμετώπιση τῆς φύσεως ὅπου ἡ στερεότητα τῶν χρωματικῶν ἐπιπέδων τοῦ δίνεται μὲ τὴν μεγάλη κολοριστικὴ του εὐαισθησία.

ΛΥΤΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Αθήνα 1883-1927)

57. Βάρκα μὲ πανί

58. Ἡ γυναίκα τοῦ καλλιτέχνη

59. Τὸ ψάθινο καπέλλο

60. Θάλασσα μὲ καΐκι

(Δωρ. Τραπέζης Ἑλλάδος)

Ὁ Λύτρας σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθήνας καὶ μαθήτευσε κοντὰ στὸν πατέρα του τὸν Νικηφόρο Λύτρα. Ἀπὸ τὸ 1907 φοίτησε πέντε χρόνια στὴν Ἀκαδημία τοῦ Μονάχου μὲ δάσκαλο τὸν Lofftz. Τὸ 1911 γύρισε στὴν Ἀθήνα ὅπου ἔγινε μέλος τῆς «Ὁμάδος Τέχνης». Εἶναι νατουραλιστής, στὸ ἔργο του ὅμως ὑπάρχει κάτι βαθύτερο ἀπὸ τὸ κινήγι τῆς στιγμιαίας ἐντυπώσεως. Εἶναι ἡ βαθειὰ συγκίνηση καὶ ὁ λυρισμὸς μπροστὰ στὸ μεγάλο θέαμα τῆς φύσεως.

ΖΑΪΡΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (Ἀλικαρνασσὸς
1878-1941)

61. Ὁ ψαρῶς

(Δωρ. Ἀδέλας Ζαίρη)

62. Πλύστρα

(Κληρ. Ἀντων. Μπενάκη)

63. Σιδερωστρες

Ὁ Ζαίρης σπούδασε στὴν Ἀκαδημία τοῦ Μονάχου μὲ δάσκαλο τὸν Ν. Γίζη. Στὴν Ἑλλάδα ἤρθε στὰ 1932 καὶ ἔγινε διευθυντῆς τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν στὴ Μύκονο. Ζωγράφισε κυρίως σκηνὲς ἀπὸ τὴν ἐργασία ἀπλοϊκῶν ἀνθρώπων μὲ χονδρὴ πινελιά κι ἐκφραστικὸς δυνατὲς φόρμες.

ΜΑΘΙΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ (Ἀθήνα 1876-1955)

64. Γυναικεία φιγούρα

65. Ἡ κυρία μὲ τὸ σκυλάκι

(Δωρ. Ἀντ. Μπενάκη)

Ὁ Μαθιόπουλος σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθήνας καὶ μετὰ στὸ Παρίσι στὴν Ἀκαδημία Julian. Διορίστηκε τὸ 1911 Καθηγητῆς τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν καὶ τὸ 1949 ἔγινε Ἀκαδημαϊκός. Ἀσχολήθηκε κυρίως μὲ τὴν προσωπογραφία. Στὰ ἔργα του ποὺ εἶναι

δρα δουλεμένα με παστέλ ξεχωρίζει κανείς επίδραση από τον γαλλικό εμπρεσιονισμό.

ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Άλεξάνδρεια 1898-1962)

66. Μετέωρα

67. Έληξ

Ο Μηταράκης σπούδασε στο Παρίσι όπου έμεινε 15 χρόνια και το 1929 ήρθε στην Ελλάδα. Στο Παρίσι άπασχόλησε πολλές φορές την κριτική και στην Ελλάδα έγινε μέλος της «Ομάδος Τέχνης». Στα τοπία του άποδίδει όχι μόνο τις ποιότητες του φωτός και του χρώματος αλλά και τις πλαστικές ισορροπίες των λευκών κύβων των σπιτιών και τον όγκο των πραγμάτων.

ΜΠΟΥΖΙΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Άθήνα 1885-1959)

68. Χορεύτριες

69. Γυμνό

70. Ο θεός

Ο Μπουζιάνης σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών στην Άθήνα και μετά στο Μόναχο όπου ήταν μέλος της Kunstlergenossenschaft και της Neue Secession. Στην Ελλάδα, στην «Ομάδα Τέχνης», πήρε μέρος σε πολλές εκθέσεις και έπηρεασε άποφασιστικά. Τα έργα του Μπουζιάνη είναι εκφράσεις ψυχικών καταστάσεων και είναι βαθιά έπηρεασμένα από το κίνημα του γερμανικού έμπρεσιονισμού.

ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ ΠΑΝΟΣ (Λαμία 1919-1968)

71. Φιγοῦρα

Ο Σαραφιάνος σπούδασε ζωγραφική στη Σχολή Καλών Τεχνών της Άθήνας. Συνέχισε τις σπουδές στη Ρώμη όπου έμαθε φρέσκο και κεραμική. Γύρισε στην Άθήνα όπου εργάστηκε. Για μερικά

χρόνια εργάστηκε σά ζωγράφος στό 'Αρχαιολογικό Μουσείο 'Αθηνών. Δίδαξε στό Φροντιστήριο Καλών Τεχνών και έπηρέασε τούς νέους τής έποχης του.

ΤΣΙΓΚΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ (Έλευσίνα 1914-1965)

72. Νερολούλουδα

73. Θαλασσινό

'Ο Τσίγκος σπούδασε αρχιτέκτων στό Πολυτεχνείο τής 'Αθήνας. Τό 1946 εργάστηκε γιά τά κολεοδομικά σχέδια τής Μπραζιλίας. Μετά έγκαταστάθηκε μόνιμα στό Παρίσι όπου εργάστηκε και σά σκηνογράφος και ένδυματολόγος. 'Από τό 1960 έκθέτει έργα στίς καλύτερες γκαλερί τοΰ Παρισιοΰ και τής 'Αθήνας.

ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Βόλος 1895-1969)

74. Τοπίο

75. Παραθαλάσσιο

'Ο Κοσμαδόπουλος σπούδασε ζωγραφική στην 'Ακαδημία Καλών Τεχνών τής Λειψίας και άργότερα στην 'Ακαδημία Grande Chaumiere στό Παρίσι. Έξέθεσε πολύ στό έξωτερικό και στην Έλδα. Τό ζωγραφικό του δράμα ήταν μιá δμορφη έπιφάνεια γεμάτη σπαρταριστό χρώμα.

ΠΛΑΚΩΤΑΡΗΣ ΚΩΣΤΑΣ (Κωνσταντινούπολις 1902-1969)

76. 'Αποψη Πάρου

(Δωρ. 'Αλεξ. Κ. Πλακωτάρη)

'Ο Πλακωτάρης σπούδασε στη Reichmann Kunst-Schule τοΰ Βερολίνου και έν συνέχεια έμεινε ένα χρόνο γιά μελέτες στό Παρίσι. Έπηρέαστηκε από την κίνηση των κυβιστών ζαναγύρισε όμως στη μελέτη τής φύσης και στον κυβιστικό έμπρεσιονισμό. Στην 'Αθήνα δούλεψε σάν καθηγητής στό 'Αμερικανικό Κολλέγιο. 'Ασχολήθηκε επίσης με θέατρο.

ΣΤΕΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Κεφαλληνία 1895-196.)

77. Έλληνικό λαϊκό τραγούδι

78. Φιγούρες

Ο Στέρης σπούδασε ζωγραφική στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με καθηγητή τον Γ. Ίακωβίδη. Αρχίζοντας από κυβιστικές μετακυβιστικές και φουτουριστικές τάσεις έφτασε σε μία προσωπική τεχνοτροπία όπου εκφράζεται με τους όγκους σε διάφορα χρωματικά επίπεδα.

ΜΑΡΘΑΣ ΤΑΚΗΣ (Λαύριο 1905-1965)

79. Κυκλάδες Νο 1

Ο Μάρθας σπούδασε στο Πολυτεχνείο της Αθήνας αρχιτεκτονική. Διορίζεται καθηγητής στην Αρχιτεκτονική Σχολή το 1960. Η ζωγραφική του επεξεργασία με τάση στην αφαίρεση του έδωσε το δικαίωμα μιας πρωτοπορίας στον καιρό της. Εξέθεσε σε πολλές διεθνείς και ευρωπαϊκές εκθέσεις.

ΛΕΦΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (Σουφλι 1906-1968)

80. Ζωγραφική 1963

Ο Λεφάκης υπήρξε μαθητής του Κ. Παρθένη. Ασχολήθηκε με τη ζωγραφική, ψηφιδωτό, βιτρό, φρέσκο, και χαρακτική. Από το 1962 έγινε καθηγητής της ζωγραφικής στο Σπουδαστήριο Είκαστικών Τεχνών της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Αρχίζοντας από μία αόστηρή ακαδημαϊκή τεχνική, καταλήγει σε μία λυρική αφαίρεση αφίνοντας βάρος στην ποιοτική επεξεργασία της επιφάνειας.

ΓΕΡΜΕΝΗΣ ΒΑΣΟΣ (Κεφαλληνία 1896-1964)

81. Βάρκες

(Κληρ. Άντων. Μπενάκη)

Ὁ Γερμανὴς σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθήνας. Ζωγράφησε κυρίως συνθέσεις στὸ σπαιθρο, τοπία καὶ θαλασσογραφίες μὲ ἐμπρεσιονιστικὴ διάθεση. Διετέλεσε ὁ ἐπίσημος ζωγράφος τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς τῆς Ἀβησσυνίας.

ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ (Ἀθήνα 1895-1965)

82. Πλάκα

Ἡ Χατζημιχάλη πήρε μαθήματα ζωγραφικῆς ἀρχικὰ ἀπὸ τὸν Ροῖλό καὶ μετὰ ἀπὸ τὸν Ἰωαννίδη. Ἀσχολήθηκε μὲ τὴν λαογραφία καὶ τὰ ἑλληνικὰ κοστούμια. Πήρε μέρος σὲ διάφορες Πανελλήνιες Ἐκθέσεις.

ΓΑΛΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Ἀθήνα 1882-1966)

83. Ὁ κυνηγός

(Βιογραφικὰ βλέπε σελ. 26)

ΦΡΑΝΤΖΙΣΚΑΚΗΣ ΕΡΡΙΚΟΣ (Χανιά 1908-1958)

84. Νεκρὴ φύση μὲ ἀγλάδια

Ὁ Φραντζεσκάκης σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ συνέχισε τὶς μελέτες του γιὰ τὴν ζωγραφικὴ στὴ Βασιλικὴ Ἀκαδημία τῆς Ρώμης καὶ στὸ Παρίσι. Ζωγράφιζε κυρίως νεκρὴς φύσεις καὶ ἐλαιῶνες.

ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ (Ἀθήνα 1882-1965)

85. Ἐπιτραπέζιο

(Κληρ. Μιλτ. Ἐμπειρικού)

86. Μπροστὰ στὸ τζάκι

Ἡ Λασκαρίδου σπούδασε στή Σχολή Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθήνας, ἀπό τό 1908 - 1911 στό Μόναχο καί μέχρι τό 1915 στό Παρίσι. Ἐξέθεσε πολλές φορές σέ ἀτομικές ἐκθέσεις στήν Ἀθήνα καί σέ ομαδικές στό Βερολίνο, στό Παρίσι καί στή Ρώμη. Τά ἔργα τῆς εἶναι σκηνές τῆς καθημερινῆς ζωῆς προσωπογραφίες καί τοπία.

ΦΛΩΡΑ-ΚΑΡΑΒΙΑ ΘΑΛΕΙΑ (Σμύρνη 1886-1960)

87. Προσωπογραφία Ἰω. Καραβία

88. Μετά τό πρόγευμα

(Κληρ. Ἄντ. Μπενάκη)

Ἡ Φλωρά-Καραβία σπούδασε στό Μόναχο καί στό Παρίσι. Ἐξῆσε στήν Αἴγυπτο καί στήν Ἀθήνα ὅπου διοργάνωσε ἀτομικές ἐκθέσεις. Τά θέματά τῆς εἶναι κυρίως προσωπογραφίες ζωγραφίζει ὅμως ἐπίσης πολεμικές συνθέσεις καί τοπία. Ἀκολουθεῖ τόν πίνακα τοῦ ἐμπρεσιονισμοῦ.

ΜΑΓΙΑΣΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (Κάιρο 1880 - 1926)

89. Ἀποβάθρα

(Κληρ. Ἄπ. Χατζηαργύρη)

90. Ψαροπούλες

(Κληρ. Ἄπ. Χατζηαργύρη)

Ὁ Μαγιάσης σπούδασε στήν Νεάπολη τῆς Ἰταλίας στήν Ἀκαδημία Καλῶν Τεχνῶν μέ καθηγητῆ τόν Δομένικο Μορέλλι. Ἀσχολήθηκε μέ τήν τοπιογραφία καί τήν θαλασσογραφία μέ ἐπίδραση τοῦ γερμανικοῦ ἀκαδημαϊσμοῦ.

ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ (Ἀθήνα 1893-1972)

91. Φιγοῦρες στό Παρίσι

92. Τοπίο

(Δωρ. οἰκογενείας τοῦ ζωγράφου)

Ὁ Βυζάντιος σπούδασε ἀρχικά στὸ Παρίσι. Στὴν Ἑλλάδα ἐξέθεσε γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 1916. Ἀπὸ τότε δούλεψε πολὺ στὴν Ἑλλάδα καὶ φρόντισε πολὺ τὰ νιάτα.

ΜΗΛΙΑΔΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ (Χίος 1872-1965)

93. Τοπίο στὴ Μπρὺζ

(Δωρ. Ἀντ. Μπενάκη)

94. Γαλλικὸ τοπίο

Ὁ Μηλιάδης μαθήτευε κοντὰ στὸν Κ. Βολανίκη καὶ μετὰ στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθήνας. Στὴν Ἀκαδημία τοῦ Μονάχου ὅπου μαθήτευε ἐν συνεχείᾳ τὸ 1898 εἶχε καθηγητὲς τὸν Γ. Γύζη καὶ Lofftz. Στὸ Παρίσι ἔμεινε καὶ ἐργάστηκε 15 χρόνια. Μετὰ ἤρθε στὴν Ἀθήνα. Πῆρε μέρος σὲ πολλὰς ἐκθέσεις. Εἶναι ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐμπροσσιο-νιστὲς καὶ στὰ τοπία του ἀποδίδει τὴ φύση στὸ διάλογό της μὲ τὸ φῶς.

ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ ΣΠΥΡΟΣ (Δεσφίνα 1892-1957)

95. Ἀρχονταρῖκι Λαύρας Ἀγ. Ὁρους

96. Καμένο χωριὸ στὴ Λέσβο

97. Σπίτια τοῦ Κυπριάδη

98. Τὸ παιδί μὲ τὶς τιράντες

99. Τοπίο ἀπὸ τοὺς Δελφοὺς

(Δωρ. φοιτητῶν ἀρχιτεκτόνων)

Ὁ Παπαλουκάς σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθήνας καὶ στὴν Ἀκαδημία Julian καὶ Grande Chaumiere στὸ Παρίσι ὅπου δέχτηκε τὸν ἐμπροσσιονισμό ὡς ἀφετηρία γιὰ τὴν ἐξέλιξή του. Ὁ Παπαλουκάς δὲν εἶναι μόνον ὑπαιθριστὴς φυσιολάτρης. Ζωγραφίζει καὶ ταυτοχρόνως τὴ γραμμὴ καὶ τοὺς ὄγκους, ἀποφεύγοντας κάθε τι τὸ τυχαῖο καὶ προσπαθώντας νὰ φτάσῃ στὴν προσωπικὴ ἐρμηνεία, ποὺ δίνει στὰ πράγματα.

Γ Λ Υ Π Τ Ι Κ Α Ε Ρ Γ Α
(ΑΙΘΟΥΣΑ Α' & Β')

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Στενή-
μαχος 1881-1943)

α. Ἡ κλαίουσα

(Κληρ. Ἄντ. Μπενάκη)

β. Κορμὸς

(Δωρ. Ἄντ. Μπενάκη)

γ. Χορεύτρια

(Κληρ. Ἄντ. Μπενάκη)

Ὁ Δημητριάδης σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθήνας. Τὸ 1903 σπουδάζει στὸ Μόναχο καὶ μετὰ στὸ Παρίσι ὅπου παραμένει μέχρι τὸ 1930. Ἔτσι εἶναι γνωστός ὡς ὁ Δημητριάδης «ὁ Παριζιάνος». Στὸ ἔργο του ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν τέχνη τοῦ Ροντέν διατηρεῖ ὅμως πάντα τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ παράδοση, τὸ μέτρο καὶ τὴν ἁρμονία.

ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ ΘΩΜΑΣ (Σμύρνη 1883-1935)

δ. Ἴπποκένταυρος

Ὁ Θωμόπουλος σπούδασε γλυπτικὴ στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθήνας μὲ καθηγητὴ τὸν Γεώργιο Βροῦτο. Τὸ 1898 ἐπῆγε μὲ ὑποτροφία στὸ Μόναχο καὶ ἀργότερα στὴ Φλωρεντία, Ρώμη καὶ Νεάπολη. Τὸ 1900 ξαναγύρισε στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἀσχολήθηκε καὶ μὲ τὴ ζωγραφικὴ καὶ μὲ μελέτες γιὰ τὴν τέχνη. Τὸ 1911 διορίστηκε καθηγητὴς γλυπτικῆς στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Τὰ ἔργα του εἶναι ἀλληγορίες, ἀνδριάντες, προτομὲς, ἤρωα καὶ ἐπιτάφια μνημεῖα. Ἡ τέχνη του κινεῖται μέσα στὸ πνεῦμα τοῦ συμβολισμοῦ.

ΣΚΛΑΒΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (Κεφαλληνία 1927-1967)

- ε. Σύνθεση
- ζ. Πτώση του Ίκάρου
- η. Ἀστραπή

Ὁ Σκλάβος σπούδασε γλυπτική στή Σχολή Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθήνας. Μὲ κρατική ὑποτροφία σπουδάζει ἐν συνεχείᾳ στὸ Παρίσι (1957-1960). Ἀπὸ τὸ 1957 ἐκθέτει σὲ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὸ Παρίσι. Τὸ 1961 ἐκθέτει ἀτομικὰ στὴν Μπιεννάλε τοῦ Παρισιοῦ. Ὁ Σκλάβος ἐπῆρξε ἡ ἀποκάλυψη σὲ θέματα τεχνικῆς καὶ αἰσθητικῆς ἐπιξεργασίας πάνω στὴν πέτρα. Ἔργα του βρίσκονται σήμερα σὲ πολλὰ Μουσεία Σύγχρονης Τέχνης.

ΧΑΛΕΠΑΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ (Πύργος Τήνου 1851-1938)

- θ. Ἀναπαυομένη (Δωρ. Τραπεζῆς Ἑλλάδος)
- ι. Ἡ σκέψη (Δωρ. Τραπεζῆς Ἑλλάδος)
- κ. Ἑρμῆς Πήγασος καὶ Ἀφροδίτη (Δωρ. Τραπεζῆς Ἑλλάδος)
- λ. Μῆδεια (Δωρ. Τραπεζῆς Ἑλλάδος)

Ὁ Χαλεπᾶς καταγόταν ἀπὸ οἰκογένεια μαρμαράδων. Σπούδασε γλυπτική ἀπὸ τὸ 1870 - 73 Σχολή Καλῶν Τεχνῶν μὲ δάσκαλό του τὸν Λ. Δρόση. Τὸ 1873 ἔφυγε μὲ ὑποτροφία τῆς ἐκκλησίας τῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου γιὰ νὰ σπουδάσῃ γλυπτική στὸ Μόναχο. Τὸ 1876 ξαναγύρισε στὴν Ἑλλάδα καὶ ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀθήνα ὅπου ἐργάστηκε ἑπτὰ χρόνια μέχρι τὸ 1883 ποὺ τρελλάθηκε. Τὰ ἔργα τῆς πρώτης αὐτῆς περιόδου εἶναι κλασσικιστικά. Στὴ περίοδο αὐτὴ ἀνήκουν καὶ ἡ «Κοιμημένη» τοῦ Ἀ΄ Νεκροταφείου καὶ ὁ «Σάτυρος» ποὺ καίζει μὲ τὸν Ἑρωτα» τῆς Ἑθν. Πινακοθήκης).

Από την εποχή της άρρώστειας του μέχρι το 1914 ο γλύπτης έζησε στην άφρανεια. Από το 1914 - 1927 ξαναεργάστηκε, αλλά από το 1927 μέχρι το θάνατό του ο Χαλεπός δημιούργησε τα περισσότερα έργα του χρησιμοποιώντας ως ύλικό του τον πηλό. Ο γλύπτης άφησε και πολλά σχέδια, που είναι «μεγαλοφυείς μονοκονδυλιές» και έχουν όμοιότητα με τα έργα του. Σ' αυτά, χωρίς να έχει γνωρίσει τα νέα κινήματα της Εύρώπης, κινείται μέσα σε ένα έξωπραγματικό κόσμο που εκφράζει με στερεά χτισμένες φόρμες.

ΔΟΥΚΑΣ ΛΟΥΚΑΣ (Αθήνα 1890-1925)

μ. Γρηά

Ο Δούκας σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας και άργότερα στο Παρίσι. Γύρισε το 1923 στην Αθήνα και πέθανε μετά δύο χρόνια χωρίς να προλάβει να δημιουργήσει μεγάλη καλλιτεχνική παραγωγή. Ήταν ακαδημαϊκός ρεαλιστής.

ΖΕΥΓΩΛΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (Αθήνα 1886-1950)

ν. Ο μεταφερόμενος τραυματίας

Ο Ζευγώλης σπούδασε γλυπτική στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας και άργότερα στην Ecole des Beaux Arts στο Παρίσι. Τα έργα του είναι ήρωα, προτομές, ανάγλυφα και άλλες συνθέσεις. Η τέχνη του είναι επηρεασμένη από την ακαδημαϊκά ρεαλιστική γαλλική γλυπτική του περασμένου αιώνα.

ΑΠΑΡΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (Σμύρνη 1899-1972)

ξ. Η καθισμένη γυναίκα

ο. Κεφαλή κόρης

π. Ναυτικός

Ο Απάρτης σπούδασε γλυπτική στο Παρίσι με δάσκαλο του τον Μπουρντέλ, που εκτιμούσε πολύ τον μαθητή του. Το 1932 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και το 1961 έγινε καθηγητής της γλυπτικής στη Σχολή Καλών Τεχνών.

ΒΑΓΗΣ ΠΟΥΛΥΓΝΩΤΟΣ (Θάσος 1896-1966)

- ρ. Κεφάλι ψαριού
- σ. Βάτραχος
- τ. Γυναικείο κεφάλι

Ο Βαγής πηγαίνει το 1911 στη Νέα Υόρκη και το 1917 αρχίζει να σπουδάζει γλυπτική. Με τον πόλεμο διακόπτει και το 1918 εγγράφεται στο Αμερικανικό Ίνστιτούτο Καλών Τεχνών, όπου σπουδάζει μέχρι το 1921. Δουλεύει σε χρωματιστές πέτρες και σε σκληρότατο γρανίτη. Ο ίδιος ο καλλιτέχνης μιλώντας για τη δουλειά του λέει ότι στη γλυπτική του δεν κάνει ρεαλισμό αλλά προσπαθεί να εκφράσει την ψυχή και την ιδέα της μορφής όπως την συλλαμβάνει.

ΧΑΡΑΚΤΙΚΑ ΕΡΓΑ
(ΛΙΘΟΥΣΑ Β')

ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ (Αθήνα 1889-
1965)

1. Τὸ δάσος
2. Βάζο με τριαντάφυλλα
3. Κεφάλι κόρης
4. Ἐληές
5. Τὸ δάσος
6. Τοπίο Ἀττικῆς
7. Νεκρὴ φύση με κανάτι
8. Νεκρὴ φύση με φρούτα
9. Τὰ βιβλία
10. Νεκρὴ φύση με βάζα
11. Ἡ λύρα
12. Φρούτα καὶ κανάτι

Ὁ Θεοδωρόπουλος σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθήνας με καθηγητὴ τὸν Γ. Ἰακωβίδη καὶ Ι. Φέρμπο. Τὶς ἐμπειρίες του στὴ ζωλογραφία συμπλήρωσε με μελέτες στὴν Ἰταλία, Ἀγγλία, Γαλλία. Ἀπὸ τὸ 1918 ἀσχολεῖται με τὴ χαρακτηριστικὴ καὶ ἐμφανίζεται σὲ πολλὰς ἐκθέσεις. Τὰ τοπία του καθὼς καὶ οἱ νεκρὲς φύσεις του χαρακτηρίζονται γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ ὄγκου καὶ τὴν ἰσορροπία τοῦ ἀσπρου καὶ τοῦ μαύρου.

ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ (Κέρκυρα 1887-
1950)

13. Μονὴ Σταυρονικήτα

14. Μονή Κουτλουμουσίου
15. Μονή Σιμωνόπετρας
16. Μονή Χιλανδαρίου
17. Μονή Διοχαρίου
18. Λαχαναγορά της Βερόνας

Ὁ Κογεβίνας σπούδασε στὸ Παρίσι καὶ ἀσχολήθηκε μὲ τὴ ζωγραφικὴ ἀλλὰ κυρίως μὲ τὴν χαλκογραφία. Μὲ τὸ χαρακτηριστικὸ του ἔργο ἔδωσε ὄχι μόνον μεμονωμένα φύλλα ἀλλὰ καὶ ἀλόκληρα συνδετικὰ ἔργα μὲ τόμους. Τὰ χαρακτηριστικὰ του διακρίνονται γιὰ τὴν καθαρότητα τῆς γραμμῆς καὶ τὴ λιτότητα τῆς συνθέσεως.

ΓΑΛΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Ἀθήνα 1882-1966)

19. Ἀχλάδια
20. Οἱ τρεῖς Χάριτες
21. Νεκρὴ φύση μὲ μήλα καὶ κανάτι
22. Γυμνά στὴ σπηλιὰ
23. Μετὰ τὸ μπάνιο
24. Ἡ Λήδα μὲ τὸν κύκνο
25. Ἡ τσαγέρα
26. Ἀνάκτορο τῶν Παπῶν στὴν Ἀβινιὸν
27. Νεκρὴ φύση μὲ ψάρια καὶ φρούτα
28. Πεῦκα
29. Αὐτοπροσωπογραφία
30. Τὸ κυνήγι
31. Τὸ χωριὸ
32. Πάρκο στὸ Παρίσι
33. Γυμνὸ
34. Δρόμος σὲ χωριὸ
35. Τοπίο

36. Ἡ Λήδα

37. Ἀγροτικό τοπίο με τραίνο

Ὁ Γαλάνης σπούδασε στὸ Πολυτεχνεῖο μηχανικός. Τὸ 1900 πῆγε στὸ Παρίσι ὅπου ἔμεινε μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Συνεργάστηκε μὲ πολλὲς σατυρικές ἐφημερίδες τόσο στὸ Παρίσι ὅσο καὶ κατὰ τὴν παραμονή του στὴ Γερμανία ὅπου ἔμεινε ἀπὸ τὸ 1907 - 1909. Ὁ Γαλάνης εἶναι κυρίως γνωστός στὴν Εὐρώπη ὡς χαράκτης. Στὰ ἔργα του κυριαρχεῖ ἡ γραμμὴ ποὺ εἶναι καὶ ὁ κύριος φορέας τῆς ἐκφράσεώς του.

ZABITSIANOS ΜΑΡΚΟΣ (Κωνσταντινούπολης 1884-1924)

38. Ὁ κρεμασμένος παπᾶς

39. Βαφτίσια στὴν Κέρκυρα

(Δωρ. οἰκογενείας Μ. Ζαβιτσιάνου)

40. Οἰκογένεια

41. Ὁ καυγαῖς

42. Στὴν ταβέρνα

43. Σταυροφόροι

44. Τοπίο Κερκύρας

(Δωρ. οἰκογενείας Μ. Ζαβιτσιάνου)

45. Ληοτριβειὸ

46. Χορεύτρια

47. Παραλία τῆς Κερκύρας

48. Μοιρολόι

49. Στὸ σπῖτι τοῦ νεκροῦ

50. Ἀπὸ τὴν Ἁγία Κέρκυρα

51. Ἐνδυμίων

52. Καῖκι

53. Στὴ ταβέρνα

(Δωρ. οἰκογενείας Μ. Ζαβιτσιάνου)

54. Ἁγιογράφος

(Δωρ. οἰκογενείας Μ. Ζαβιτσιάνου)

55. Χωρικοί Κερκύρας

Ὁ Ζαβιτσιάνος σπούδασε ζωγραφικὴ καὶ χαρακτικὴ στὸ Μόναχο καὶ τὸ 1909 πῆγε στὸ Παρίσι γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὶς σπουδές του. Ὅταν ἐπέστρεψε στὴν Ἑλλάδα ἐγινε κυρίως γνωστός ὡς χαράκτης. Στὶς ἐλαιογραφίες του ὁ λυρικός τόνος εἶναι ἐντονος.

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΣ (Ἀθήνα 1895-1959)

56. Νεκρὴ φύση μὲ ψάρια

57. Κορμὸς ἐληῶς

58. Ὁ Δομήνικος Θεοτοκόπουλος

59. Γυμνὸ

60. Ὁ Ρήγας Φεραῖος

61. Νεκρὴ φύση μὲ κανάτα

62. Σιρίκι

Ὁ Παπαδημητρίου ἀπὸ μικρὸς ἄρχισε νὰ καταγίνεται μὲ τὴν χαρακτικὴ καὶ τὸ 1933 ἔκανε τὴν πρώτη ἐκθεσὴ ζωλογραφῶν στὴν Ὀμάδα τῆς «Τέχνης». Πῆρε μέρος σὲ πολλὰς ἐκθέσεις καὶ τὸ 1934 ἐξέθεσε ἔργα του στὴ Διεθνή Μπιεννάλε Βενετίας. Χρησιμοποίησε πολλὰς τεχνικὰς καὶ ἡ τέχνη του δὲν εἶναι ἡ συνήθης «γραμμικὴ» τῆς χαρακτικῆς. Προσπαθεῖ νὰ πλάσῃ τοὺς ὄγκους καὶ ν' ἀποδώσῃ τὴν ὄψιν καὶ ποιότητα τοῦ κάθε ἀντικειμένου.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (Ἀλεξάνδρεια 1894-1957)

63. Ὁ φιλόσοφος

64. Ἡ γρηῶ Τσάτσα

65. Κεφάλι αλόγου
66. Ἡ μπανανιά
67. Τὸ βόδι
68. Τὸ ρόδο καὶ ἡ μέλισσα (Εἰκονογράφηση ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Α. France: «Sur la Pierre Blanche»)
69. Οἱ γελαδάρισσες (Εἰκονογράφηση ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ J. Riviere: «Mer Océane»)
70. Ὁ γέρος καὶ ὁ θάνατος (Εἰκονογράφηση ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ J. Riviere: «Mer Océane»)
71. Στὴν ταβέρνα (Εἰκονογράφηση ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ J. Riviere: «Mer Océane»)
72. Τοπίο (Εἰκονογράφηση ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ J. Riviere: «Mer Océane»)

Ὁ Κεφαλληνὸς σπούδασε στὸ Παρίσι καὶ στὸ Κάιρο, ὅπου βρέθηκε κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πολέμου καὶ ἀσχολήθηκε μὲ θεωρητικὲς μελέτες τέχνης. Ἀπὸ τὸ 1921 ἔμεινε καὶ ἐργάστηκε συστηματικὰ ὡς χαράκτης στὴ Γαλλία. Ἀπὸ τὸ 1932 ἔγινε καθηγητὴς τῆς χαρακτηριστῆς στὴν Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα καὶ σὰ δασκάλου ἡ προσφορά του εἶναι μεγάλη. Τὰ ἔργα του εἶναι δράματα τοῦ κόσμου ἀποδομένα μὲ μεγάλη τεχνικὴ τελειότητα.

ΚΟΡΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (Μέγαρο 1906-1969)

73. Ὁ τρύγος
(Δωρ. Ε. Ἄλ. Κορογιαννάκη)
74. Θερίστριες
(Δωρ. Ε. Ἄλ. Κορογιαννάκη)
75. Θέρος
76. Ἡ λάμπα
(Δωρ. Ε. Ἄλ. Κορογιαννάκη)

77. Ἡ Λήδα καὶ ὁ Κύκνος

(Δωρ. Ε. Ἄλ. Κορογιαννάκη)

78. Σπάρτη

(Δωρὰ Ε. Ἄλ. Κορογιαννάκη)

79. Δουλειὰ στὰ χωράφια

(Δωρ. Ε. Ἄλ. Κορογιαννάκη)

80. Σκῦρος

(Δωρ. Ε. Ἄλ. Κορογιαννάκη)

81. Νεκρὴ φύση μὲ λύρα

(Δωρ. Ε. Ἄλ. Κορογιαννάκη)

Ἡ Κορογιαννάκης σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθήνας καὶ ἀργότερα τῆς Βιέννης. Ἀπὸ τὸ 1930 ἐκθέτει σὲ ἐκθέσεις τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τὸ 1940 στὴ Διεθνή Μπιενάλε Βενετίας.

ΛΑΜΠΡΟΥ ΝΙΚΟΣ (Σκῦρος 1938-1965)

82. Σύνθεση

(Δωρ. Ἀλίκης Λάμπρου)

83. Αὐλὴ

Ἡ Λάμπρου σπουδάζει τὸ 1959 στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν χαρακτηριστικὴ καὶ ζωγραφικὴ καὶ ἀποφοιτᾷ τὸ 1963. Ὁ θάνατος διέκοψε πρόωρα τὴν καλλιτεχνικὴν του πορεία, στὰ 27 τοῦ χρόνια.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ
ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Χαράλαμπος Κούκης
Πρόεδρος Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Χρῖστος Ἀχῆς
Διοικητὴς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

ΜΕΛΟΣ: Νικόλαος Νικολάου
Διευθυντὴς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν

ΜΕΛΟΣ: Ἐλλη Σούτσου
Δικηγόρος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ἀνδρέας Ἰωάννου

Φ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ & Κ. ΜΙΧΑΛΑΣ Ο.Ε.
Πανεπιστημίου 39 (Στοά Περμαζόγλου)
Τηλέφωνα : 32 24 268 - 32 30 595

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

036000012883

Κ. ΜΑΛΕΑ: Τοπίο Δελφών (λάδι)

ΣΗ. ΠΑΠΑΛΟΥΚΑ: Τὸ Ἀρχονταρῖκι Ἀγ. Λαύρας (λάδι.)